

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ISSN 3083-6557 print

НАУКОВІ ПРАЦІ МАУП

**Гуманітарні та соціальні науки:
сучасні тренди й виклики**

Випуск 2 (49), 2025

Київ
2025

СУЧАСНІ МЕДІА Й ЖУРНАЛІСТИКА: ВИКЛИКИ ЦИФРОВОЇ ЕПОХИ

Андрій БАРИОЛО

Особливості цифрової медіакомунікації у відділі маркетингу
ТОВ “Компанія Новелла” 59

Євгенія БІРЮКОВА

Концепція та дизайн-макет журналу про фотографію “Фокус на...” 65

Дмитро БОНДАРЕНКО

Цифрова етика в епоху клікбейту та фейкових новин 73

Олександра ГУБАРЬ

Дизайн, жанрова система, структура та тематика
журналів про подорожі: український і закордонний досвід 79

Кіра ГРОЗА

Особливості жанрової системи та дизайн-макетів сучасних українських
 (“Дніпро”, “Legit”) і зарубіжних (“Typehouse”, “Thimble”) журналів 84

Ірина ІВАНЮК

Концепція та дизайн-макет туристичного журналу “Вільний Київ” 89

Сніжана КИЧМА

Концепція та дизайн-макет кіножурналу “25-й кадр” 96

Діана КОЛІСНИК

Контент, жанри, дизайн українських (“Burda Україна”, “Marie Claire Ukraine”) і зарубіжних (“Vogue”, “Harper’s Bazaar”) жіночих журналів про моду: порівняльний аспект 102

Роман КУЛІКОВ

Сучасні українські і зарубіжні мультиплікаційні журнали: порівняльний аспект: “Netflix family magazine”, “Animation magazine”, “Колобочок”, “Розумашки” 106

Маргарита ЛИКОВА

Трансформації комунікативних процесів
у контексті державного управління інформаційною сферою 112

Олександр ЛИСЕНКО

Місце медіа в системі державної інформаційної політики
в Україні 114

Вероніка ЛИТВИНОВА

Наукові підходи до визначення поняття “медіакомунікації” 118

Руслана ЛИТОВКА

Сучасні закордонні та українські журнали про автомобілі: порівняльний аспект 121

Анна МАЛЬЧЕВСЬКА

Концепція та дизайн-макет журналу “Про футбол” 126

5. *Тумік А. В.* Анімаційний журнал як різновид спеціалізованого видання та аналіз якісного контенту на тему мультиплікації. Київ : Вид-во КУБГ, 2018. 32 с.
URL: https://kubg.edu.ua/images/stories/Departaments/nmc.nd/student_pauka/2017-2018/roboty_peremozhciv/Tumik.pdf (дата звернення: 22.12.2025).

Маргарита ЛИКОВА

здобувачка вищої освіти II курсу за спеціальністю “Журналістика” МАУП

Науковий керівник:

Світлана БОЙКО, кандидат політичних наук,
доцент кафедри політології та журналістики МАУП

ТРАНСФОРМАЦІЇ КОМУНІКАТИВНИХ ПРОЦЕСІВ У КОНТЕКСТІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЮ СФЕРОЮ

Дослідження комунікаційних процесів в сучасних умовах формування інформаційних суспільств суттєво обумовлюють життя людини, функціонування групи, соціуму. Однією з провідних і найпомітніших ознак інформаційного суспільства є принципово іншого характеру комунікація, а базовою основою її — інформація. Для успішного, якісного управління процесами в інформаційному просторі будь-якої держави, є необхідним функціонування комплексної керуючої системи, яка складається з таких підсистем: суб'єктів, (держави, територіальні та інші громади, громадські організації); об'єктів (процеси у внутрішньому, міжнародному і глобальному сегментах інформаційного простору та їх похідні); механізму здійснення керуючого впливу (державний апарат, інститути держави і суспільства, громадський сектор, ЗМІ).

Формування з кінця ХХ століття так званих інформаційних суспільств — об'єктивний процес прогресивного суспільного розвитку, який, створюючи більш комфортабельні умови життя людини, людства загалом, викликає, однак, і багато досить гострих проблем, що і нині потребують більш предметного розгляду і пояснення. Безумовно інформаційне суспільство у порівнянні з індустріальним є більш прогресивним, досконалим, розвинутішим, з принципово іншою комунікаційною системою.

Інформатизація суспільств, формування нових систем комунікації об'єктивно потребують більш дієвого, досконалого державного управління інформаційною сферою, створення надійних систем захисту державами власного національного інформаційного простору.

Так відомий американський дослідник Д. Робертсон запропонував користуватися при визначенні характеру сучасних суспільств терміном: “Цивілізація — це інформація” [6, 17–26].

Суттєве значення має те, що інформація у будь-якому вигляді перебуває, — зазначає українська дослідниця С. І. Слободян, — у взаємодії із щонайменше трьома сферами психічної реальності особистості, групи, суспільства [7, 226]:

- з когнітивною сферою — ціннісними орієнтаціями, спрямованістю, поняттями, репрезентативними образами пам’яті, уявами;
- зі спонукально — енергетичною сферою — потребами, схильностями, переконаннями, ідеалами, емоціями, почуттями;
- з результативною сферою — настановами, стереотипами, архетипами.

Інформаційне протистояння сучасних держав головним чином відбувається у трьох станах: інформаційна війна; інформаційний тероризм; інформаційна злочинність. Ці стани тісно переплітаються і часто надто помітного виокремлення не мають. Їх об’єкт — свідомість людини, великих соціальних груп і, навіть, суспільств. Тому інформаційне протистояння держав сьогодні є надто виразним і помітним, а його форми — досить різними — “від переконання і надання об’єктивної інформації до порушення інформаційних систем мініюкумени й “деструктивного інформаційного впливу, що руйнує або трансформує систему за заданою програмою” [8, 185].

В сучасній Україні питання інформаційного характеру навіть означені у Конституції України (1996). Маємо також низку Законів України, Указів Президента України, рішень Кабінету Міністрів України, які декларують, деталізують процеси інформатизації України. Йдеться, зокрема, про Закони України: “Про інформацію” [5], “Про концепцію національної програми інформатизації” [4], “Про основні засади розвитку інформаційного суспільства” [3] та ін.

Аналізувати сучасні процеси комунікації важливим є те, наскільки і яким чином інформатизація суспільств впливає на зміну характеру і особливостей спілкування, розвитку різного характеру комунікативних процесів. Однобоке ствердження позитивного впливу інформатизації на спілкування людей, — за усіх позитивів, — не є однозначним і корисним для функціонування особистості і розвитку суспільства. Виходимо з того, що “комунікація — це спілкування, передача інформації, процес інформування широких мас використанням технічних засобів, засобів масової інформації (преси, радіо, телебачення, інтернету тощо)” [1, 164].

Вище викладені питання великою мірою стосуються перш за все державної інформаційної політики, основною метою якої має бути створення політико-правових, економічних, організаційних та відповідних матеріально-технічних умов для формування сучасної моделі державної інформаційної політики, підвищення ефективності використання усіх видів інформаційних ресурсів і управління елементами інформаційно-комунікативної інфраструктури, державної підтримки виробництва і розповсюдження ві-

тчизняної інформаційної продукції, забезпечення належного розвитку і захисту вітчизняної інформаційної сфери.

Вважаємо, що для успішного, якісного управління процесами в інформаційному просторі будь-якої держави, — як зазначає, зокрема український дослідник Ю. Бурило [2] необхідним є функціонування комплексної керуючої системи, яка складається з таких підсистем: суб'єктів, (держави, територіальні та інші громади, громадські організації); об'єктів (процеси у внутрішньому, міжнародному і глобальному сегментах інформаційного простору та їх похідні); механізму здійснення керуючого впливу (державний апарат, інститути держави і суспільства, громадський сектор, ЗМІ). Якою буде така система цілісно для України, однозначно визначити важко, однак потреба в цьому є. Без такої системи інформаційна політика в державі не дасть змогу сформувати інформаційне суспільство в інтересах людини.

Джерела

1. Бондар Ю. В. Енциклопедія для видавця та журналіста / Ю. В. Бондар, М. Ф. Головатий, М. І. Сенченко; МАУП, Книжкова палата України. К: ДП “Вид. дім “Персонал”, 2014. 400 с.
2. Бурило Ю. П. Організаційно-правові питання державного управління в інформаційній фері: дис. ... канд. наук: 12.00.07. 2008. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://adminpravo.com.ua/index.php/2010-04-13-14-15-13/145-2010-09-28-13-27-30/1942-22.html>
3. Закон України “Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки”. *ВВР України*. 2007. № 12. Ст. 102.
4. Закон України “Про Концепцію Національної програми інформатизації” від 4 лютого 1998 р. *Юрид. Вісник України*. 1998. № 18.
5. Закон України “Про інформацію” від 02.10.1992 р. *ВВР України*. 1992. № 48. Ст.650.
6. Конституція України. *ВВР України*. 1996. № 30. Ст. 141.
7. Слободян С. І. Сутність комунікативних технологій та пов’язані з ними проблеми громадської думки. *Становлення та розвиток української державності*: зб. наук. пр. / МАУП. К.: ДП “Вид. дім “Персонал”, 2014. Вип. 10. С. 225–231.
8. Чічановський А. А. Старіш О. Г. Інформаційні процеси в структурі світових комунікаційних систем: підручник. К.: Грамота, 2015. 568 с.